

Győri Törvényszék
102.K.700.020/2020/3.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	M/ 01924 - 0 / 2020
A bíróság a [redacted] (Val képviselt [redacted]) felperesnek – a Magyar Allamkincstár Komárom-Esztergom Megyei Igazgatósága (2800 Tatabánya, Komáromi út 8.) alperes ellen, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő Melléklet: 2 db 	

A bíróság a [redacted] (Val képviselt [redacted]) felperesnek – a Magyar Allamkincstár Komárom-Esztergom Megyei Igazgatósága (2800 Tatabánya, Komáromi út 8.) alperes ellen, közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

végzést:

A bíróság az eljárást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 126. § (1) bekezdés b) pontja alapján felfüggeszti, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. §-a szerint az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi.

A tanács elnöke indítványozza, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja szerinti hatáskörében eljárva az Abtv. 45. § (2) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény (továbbiakban: Szakképzési tv.) 2015. június 12. és 2018. december 31. napja között hatályos 34/A. § (2) bekezdése az Alkotmánybíróság 3003/2020. (II. 4.) AB határozatában megállapított alaptörvény-ellenességére figyelemmel a jelen folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható.

A végzés ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I. Tényállás:

Az alperes a KOM-ÁHI/869-18/2018. számú – KOM-ÁHI/869-23/2018. szám alatt módosított – határozatával a felperes terhére a 2015. szeptember 1-től 2017. december 31-ig terjedő időszakra összesen 29.804.948 Ft finanszírozási különbözetet állapított meg.

Az alperes a KOM-ÁHI/383-16/2018. számú határozatával a felperes terhére a 2018. január 1-től 2018. augusztus 31-ig terjedő időszakra összesen 6.627.467 Ft finanszírozási különbözetet állapított meg.

Mindkét határozat jelen ügyben releváns megállapítása szerint a hatóság helyszíni ellenőrzés keretében a Szakképzési tv. 2015. június 12-én hatályba lépett 34/A. § (2) bekezdése alapján a felperes által fenntartott intézményben a létszámfeltételek alakulását vizsgálta. Álláspontja szerint a felnőttoktatásban résztvevők létszámára vonatkozó korlátot a rendelkezés hatályba lépését követően keletkezett tanulói jogviszonyok vonatkozásában kell teljesítenie a fenntartónak. Ennek megfelelően a helyszíni ellenőrzés keretében kizárólag a rendelkezés hatályba lépését követően létesített jogviszonyokat vette figyelembe.

Rögzítette, hogy 2015. június 11-ét követően nappali rendszerű oktatásra jogviszonyt létesített tanulók három tanítási év átlagában számított létszáma 3 fő. A felnőttoktatásra jogviszonyt létesített tanulók közül ezért 3 fő új jogviszonyt létesített tanuló 2015/2016 tanévre az első évfolyamon, és a 2016/2017. tanévre a kifutó évfolyamon is figyelembe vételre került. A 2016/2017., illetve a 2017/2018. tanévekre felnőttoktatásra új tanulói jogviszony nem volt létesíthető, ezekben a tanévekben a felnőttoktatásnál az új jogviszonyt létesítettek közül figyelembe vett létszám 0 fő, tehát a tényleges létszám után támogatás nem volt igényelhető.

A felperes kereseteiben elsődlegesen a támadott határozatok megváltoztatását és a finanszírozási különbözet törlését, másodlagosan a határozatok megsemmisítését kérte. Utalt arra, hogy a felperes által fenntartott intézmény már a hivatkozott jogszabály hatályba lépését megelőzően is működött,

ezért a statisztikai létszámot a rendelkezés helyes értelmezésének megfelelően a megelőző 3 év átlagában számolta. Jogellenes az az alperesi álláspont, miszerint a jogszabály hatályba lépésétől kell a statisztikai évek számát növelni és a korábban létesített jogviszonyok nem vehetők figyelembe.

A fenntartó a létszámkorlátra vonatkozó szabályokat 2015. júniusában megvizsgálta és eszerint hozott döntést a felvehető tanulók létszámáról. Ekkor a fenntartó figyelembe vette a már jogviszonyokban lévőket és határozatot hozott az egyes létszámokról a nappali és a felnőttoktatásban.

Az alperes védírataiban – határozatokban foglalt indokait fenntartva – a keresetek elutasítását kérte.

II. Az ügyben alkalmazandó jogszabály:

A Szakképzési tv. 2015. június 12. napjától hatályos 34/A. § (2) bekezdése szerint a nem állami fenntartó által fenntartott szakképző iskolában folyó felnőttoktatásban részt vevők létszáma nem haladhatja meg a nappali rendszerű oktatásban részt vevő tanulók - hivatalos októberi statisztikai létszám alapján három tanítási év átlagában számított - létszámát. A felnőttoktatásban részt vevők létszámába nem számít bele a 84. § (5) bekezdés szerinti döntésben foglaltakat meghaladó, állami intézményfenntartótól kizárólag felnőttoktatás céljára átvett keretszámmal megegyező létszám.

III. Indítvány az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességére figyelemmel jelen ügyben való alkalmazásának kizárására:

Az Alkotmánybíróság hasonló tényállás mellett bírói kezdeményezés alapján eljárva a 3003/2020. (II.4.) AB határozatában megállapította, hogy a Szakképzési tv. 2015. június 12. és 2018. december 31. napja között hatályos 34/A. § (2) bekezdése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenes volt.

Az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés egyedi ügyben való alkalmazását zárta ki.

A bíróság indítványozza ezért, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (2) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy az alkalmazott jogszabályi rendelkezés jelen ügyben sem alkalmazható.

A felperes által fenntartott intézmény működési modellje főként felnőttoktatásra épült, emellett a nappali rendszerű oktatást és végzett. A rendelkezés hatályba lépésekor a felperes már szakképzési megállapodással rendelkezett és a 2015/2016-os szakmaszerkezeti rendelet hatályban volt. A rendelkezés az állami támogatásra való jogosultságnak egy nem létező feltételét vezette be, azonnali hatállyal megváltoztatva ezzel a múltban keletkezett, de a jövőre szóló finanszírozási ígérvény feltételeit, oly módon, hogy a rendelkezés szabályozási tartalma sem volt egyértelmű.

Ahogy az Alkotmánybíróság a hivatkozott határozatában megállapította, a jogszabály nem egy lezárt, teljességbe ment jogviszonyt érintett, hanem egy folyamatban lévőre vonatkozott azonnali hatállyal, átmenet nélkül, ezért az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésébe ütközik, a jogbiztonság követelményébe ütközik.

Az érvényes szakképzési megállapodásra és a szakmaszerkezeti rendeletekre figyelemmel a felperes alappal bízhatott a jogi helyzet viszonylagos változatlanságában. A fenntartó a jogszabályi módosításhoz kívánt igazodni, oly módon, hogy a 2015/2016. tanévben a korábbi 3 év statisztikai átlagát figyelembe véve állapította a felnőttoktatásban és a nappali rendszerű oktatásban részt vevő tanulók létszámát. Ezzel ellentétben a hatóság megállapítása szerint a jogszabály hatályba lépését megelőzően létesített jogviszonyok a létszámfeltételek számításánál nem vehetők figyelembe. A

rendekezés szabályozási tartalma tehát nem volt felperes számára egyértelmű, különböző módon értelmezhető az abban meghatározott számítási mód. A jogbiztonság követelményébe ütközik, hogy a jogalkotó nem biztosított az érintettek, így felperes számára sem megfelelő felkészülési időt annak alkalmazására, annak megfelelő értelmezésére, szükség esetén a támogatás felhasználásnak jogosságát ellenőrző hatóságtól ezzel kapcsolatban állásfoglalás kérésére, mely azt eredményezte, hogy a felperes legjobb szándéka és igyekezet ellenére sem tudott a megváltozott kötelezettségének eleget tenni.

Összegezve, az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés alapján állapított meg a hatóság a felperessel szemben finanszírozási különbözetet, ezért indokolt annak alkalmazhatósága jelen ügyben való kizárása.

A fentiekre figyelemmel a bíróság a rendelkező részben írtak döntött.

A végzés elleni jogorvoslat lehetőségét a Pp.128. § (5) bekezdése zárja ki.

Győr, 2020. május 14.

dr. Gottlieb László sk.
bíró-
a tanács elnöke

Kiadó

ufj